

Op zoek naar je stamboom:

'Ik ben dankbaar dat ik leef'

Wroeten in ons verleden: we doen het graag. En dankzij Google kan het vanuit de luie stoel. Visie-redacteur Hannah Neele nam de proef op de som en ging op zoek naar haar voorouders.

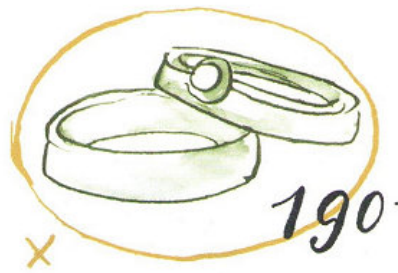
Mijn vader is een rasechte Zeeuw, vindt hij zelf. Hij is weliswaar geboren en getogen in Rotterdam, maar ontzettend trots op de roots van zijn ouders. Mijn opa en oma zijn beiden geboren in Sint Philipsland, een dorp in de gemeente Tholen, waar de Neeles veel voorkomen. Nooit heb ik mijn oma in dialect horen spreken. Mijn opa – overleden in 2005 – deed dat ook niet, ingeburgerd als hij was. Om meer te weten te komen over mijn familie, google ik op de simpele zoekterm ‘stamboomonderzoek’. Op een van de talloze websites die onder de zoekresultaten verschijnen, vul ik de namen van mijn opa in. En omdat ik zijn geboorte- en overlijdensjaar weet, kom ik al snel bij de juiste akten.

Aan de slag

Stamboomonderzoek begint niet in een stoffig archief, maar bij je eigen familieleden, zegt amateur-stamboomonderzoeker Yolanda Lippens, die sinds haar puberteit speurt naar voorouders. Bepaalde informatie is onmisbaar om je onderzoek mee te beginnen en de kans is groot dat je opa of oma of oudere ooms en tantes daarover beschikken. Met de volledige namen en geboortedata van voorouders kom je al een heel eind. Yolanda: “Stel jezelf wel

Trouwakten bevatten een schat aan informatie

eerst de vraag waarom je het onderzoek wilt doen. Heeft het een medische reden of vind je het gewoon leuk? Dan weet je welke informatie je moet zoeken.” De belangrijkste tips van Yolanda: begin bij jezelf en houd overzicht. Download bijvoorbeeld gratis software om je onderzoeksresultaten overzichtelijk op te slaan. En sla al het primaire bewijs, zoals geboorte- en trouwakten, op in je computer. De drie generaties voor je vormen een mooie basis van je onderzoek. Verzamel van deze mensen de geboorte- huwelijks- en overlijdens-akten.

Verrassende genen

Omdat ik een dochter ben van mijn vader én van mijn moeder, duik ik ook in haar familie. Al snel merk ik dat ik te weinig informatie heb, maar gelukkig helpt mijn moeder mij aan de namen van haar opa en oma Ten Hove. Zo ontdek ik dat mijn opa een broertje had dat overleed toen hij 23 was. Het raakt me als ik zie dat ze dezelfde naam droegen: Gerrit Jan ten Hove. Een ander detail waarvan ik geen weet had: ook van mijn moeders kant heb ik een stel Zeeuwse genen. Ik ben altijd in de veronderstelling geweest dat mijn moeders familie een samenraapsel is van Rotterdammers en Rijssenaren. Maar de oma van mijn opa is een Zeeuwse. Ze komt uit Stavenisse, ook een dorp in de gemeente Tholen. Voorouders terugvinden die in de negentiende eeuw leefden, is vrij gemakkelijk. Dat heeft een oorzaak: in 1811 werd door Napoleon de burgerlijke stand ingevoerd. Vanaf die tijd zijn alle geboorten keurig bij de gemeente geregistreerd. Familieleden van vóór die tijd zijn een stuk lastiger te vinden. Maar trouwakten bevatten een schat aan informatie, omdat daar de namen van ouders en schoonouders op staan.

Zingeving

Yolanda heeft inmiddels onderzoek gedaan naar verschillende takken van haar familie. Naast feitelijke data heeft zij over verschillende familieleden aanvullende informatie gevonden. “Een van mijn voorouders was de enige overlevende uit een gezin met negen kinderen. Daar ben ik uit voortgekomen. Ik ben erg dankbaar dat ik op deze aarde ben.” Naast dat het een hobby van Yolanda is, ervaart ze het stamboomonderzoek ook als zingeving. “Ik weet hoe moeilijk mijn voorouders het gehad hebben. De grote kindersterfte en ziektes als cholera, mazelen en de pest, hebben ze overleefd. Ze moesten veel armoede doorstaan maar hebben toch het beste van het leven gemaakt.”

Krap

Hoe omvangrijk een familie is, merk ik als ik de generaties op een groot vel papier wil schrijven. Met twee kleuren pen in de aanslag begin ik bij mijzelf. Bij de vierde generatie wordt het krap. Die passen er niet op. Yolanda had gelijk: software om de gegevens te bewaren, is makkelijker. Dat geeft overzicht en maakt het makkelijk om de gevonden informatie te delen. Als Google weinig nieuws meer oplevert,

‘Ik weet hoe moeilijk mijn voorouders het gehad hebben’

is de volgende stap naar een regionaal archief. Al heeft daar de tijd niet stilgestaan: de gemeente Tholen heeft het archief gedigitaliseerd. De website wordt veel bezocht; het is nu eenmaal makkelijker online een naam in te tikken dan handmatig honderden akten te lezen. Maar hulp bij het zoeken is soms handig: zelf loop ik vast bij Andries Neele, geboren in 1787. De medewerkers van het archief in Tholen duikelen ook zijn vader op: Jan, geboren in 1758. Ik begin te begrijpen waarvoor mensen mij waarschuwden toen ik begon met mijn stamboom: deze hobby is verslavend, onderzoek doe je op eigen risico.

Hoe maak je een stamboom?

- Begin bij jezelf en verzamel de volledige namen en geboortedata van eerdere generaties.
- Vul de gegevens van een overleden opa of oma in op Wiewaswie.nl.
- Verzamel de akten en houd de informatie op een overzichtelijke manier bij.
- Is er iemand in de familie die al stamboomonderzoek heeft gedaan? Deel ontdekkingen met elkaar.
- Kom je zelf niet verder? Neem dan contact op met een stamboomonderzoeker zoals Yolanda (Yory.nl) om nieuwe tips te krijgen.